

VLADIMIR GRDINIĆ
RENATA JURIŠIĆ
Zagreb

ODRAZI FAMAKOGNOZIJE U DJELU
MEDICINA RURALIS IVANA KRSTITELJA LALANGUEA

REFLECTIONS OF PHARMACOGNOSY IN LALANGUE'S MEDICINA RURALIS ILLITI
VRACHTVA LADANYSZKA

Pharmacognostical study of the herbal medicines presented in Lalangue's *Medicina ruralis illiti Vrachtva ladanyiszka* was performed. Botanical structure and the meaning of the plant dictionary are explained as well as herbal Materia medica. The importance of the mentioned remedies for the Croatian medicine of the 18th century is also discussed.

Uvod

Dugo je vrijeme potrebno za rađanje svake znanstvene discipline. Farmakognozija kao znanost o poznavanju lijekova, poglavito ljekovita bilja, jedna je od najstarijih farmaceutskih znanosti, dok su iskustva o ljekovitosti pojedinih biljaka stara kao i čovječanstvo. Povijest bilježi da su se već najstariji narodi bavili kulturom ljekovitog bilja oko 1500 do 2000 godina prije Krista. Razvoj farmakognozije usko je povezan ne samo s Europom, nego i s izvaneuropskim sredinama. Tako u antici, uslijed rimske svjetske gospodstva, ulaze mnoge biljke iz različitih krajeva u rimsku medicinu, dok se od IX. do XIV. stoljeća njihov broj, najčešće indijskog podrijetla, naglo povećao u Europi utjecajem arapske medicine. Otkrića novih morskih putova, posebice otkriće Amerike potkraj XV. stoljeća, postepeno su potaknula upoznavanje, opisivanje i primjenu prekomorskih ljekovitih biljaka. Međutim, tek nakon što su izlučene kemijski čiste tvari iz biljaka početkom XIX. stoljeća (primjerice morfin 1816. godine), deskriptivna se farmakognozija uz pomoć kemijske snažno modernizira. Od tada farmakognozija, kao moderna znanstvena disciplina, istražuje prirodne ljekovite sirovine da ih znanstveno upozna, točno opiše i kemijski ispita, a rezultate istraživanja nastoji svesti pod uopćena znanja i zakone [1,2].

Farmakognozija na Sveučilištu u Zagrebu, a time i u Hrvatskoj, ima veliku i slavnu prošlost. Od 1896. godine razvijala se u krilu Zavoda za farmakognoziju, prvoga takvog znanstvenog zavoda u svijetu. U svojoj bogatoj knjižnici čuva mnoga vrijedna djela, a

među njima i djelo Ivana Krstitelja Lalanguea pod naslovom *Medicina ruralis illiti Vrachtva ladanyzka za potrebochu musev, y szyromakov horvatczkoga orszaga y okolu nyega, blisnesseh meszt* [1].

Građa za farmakognozijsku studiju

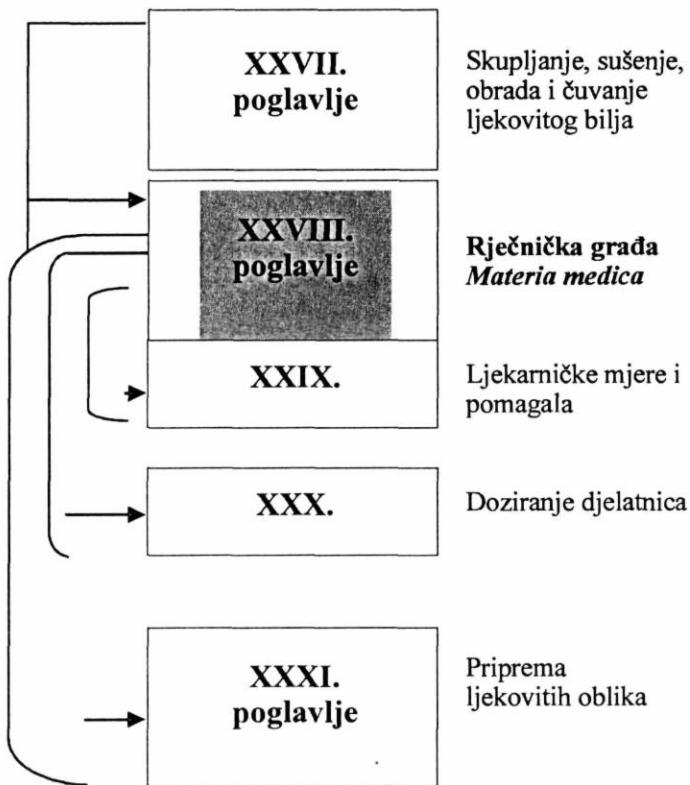
U više od tri tisuće godina poznavanja načina i kulture liječenja, a time i farmakognozije, daleko najveću ulogu u liječenju imaju biljke, pa i u vrijeme pisanja i objavljanja knjige *Medicina ruralis illiti Vrachtva ladanyzka*.

Farmakognozijsko izučavanje Lalangueove knjige temeljili smo na njezinu dvadeset i osmom poglavljju pod nazivom *Od kazitela vrachtveneh trav ovde zadersaneh zkratkem preopominanyem* Kazalo ljekovitih trava ovdje sadržanih uz kratka objašnjenja. Namjenu toga poglavљa sam je autor objasnio ovako:

Ovde neszamo vrachtva vu ove knjicie zadersana, y prepisana, nego takai cenu, iliti preczembu vñezh oneh na pervo posztavlam, kojaszegoder vu apatekah kupiti moraju, dñasze najmre nigdo od kupuvanya nebude mogel plasiti, dapache za szvoje zdravje ter szilze bude zkerbeti, ar ona kulikoje bilo moguche, jeszem zbral, koja chisztu malo sztoje, ter vendat kruto hasznowita jeszu. Zverhutoga pri vñzake zkoro mladicze (gde je najmre za vekstu vñzakoga poleischiczu potrebno, y hasznowito) posztavil jeszem vreme, kada czvete, gde raszte, y gdasze pobirati mora, ali naimre za vezdassnyu potrebochu , ali pak za chuvanye. Kajze vendar nemora tak razmeti, kak da mladicze kesnese po prepisanom vremenu pobrane, chisztu zevszemiszega nebi valale , nego da vu onom imenuvanom vremenu pobrane jeszu naj bolsse kreposzti, y jakoszti.

Y zato mladicza frisska dobra je, y hasznowita, doklam goder je josche izofftena, smahna, y dislecha. Zapozuñilo pak, y za chuvanje mladicz, iliti trav, y korenya, potrebno je, kuliko je moguche, vñze obchinszke regule gore prepisane, y ove osobite ovde posztavlene verno, y marlivu oldersavati. Ako vendar gđo vu prepisanom vremenu za pobiranje mladicz nebi mogel dospeti, more nye pobirati, y potlam, doklamgoder (kaktnalo predi jeszem rekel) mladicze jeszlu szofftene, y disleche vu szvoje feleye, kajti kak goger dugu jedna zmed oveh kakovoch vu mladicze sze nahadya, tak dugu takai mladicza vu zebi szvoju jakoszt, y kreposzt vu vekse, ali menisse hasznowitoszti zadersava.

To je poglavje zapravo aneksni botanički rječnik koji predočuje abecedirani popis ljekovita bilja i drugih lijekova, uz koje se navode osnovni podaci o mjestima i načinima sabiranja ljekovita bilja, vremenu berbe, te upute o ljekovitosti ili štetnosti pojedinih biljnih dijelova (slika 1).

Slika 1. Građa za farmakognosijsku studiju

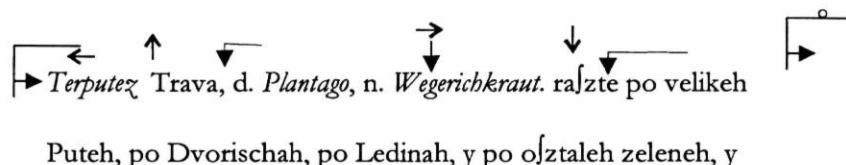
Objavljeni pomoći rječnik, osim što je zbirkna niza botaničkih i farmakognosijskih podataka, predstavlja i svojevrsni pokušaj utemeljenja ustaljenog medicinskog i znanstvenog nazivlja, na što je već upozorio dr. Igor Gostl u novijem članku pod nazivom *Rječnik lijekova u djelu Ivana Krstitelja Lalanguea Medicina ruralis* [3]. Lalangueov rječnik je pisan na 28 stranica i donosi ukupno 159 kajkavskih leksema uz latinske i njemačke prijevodne istoznačnice. Riječ je o ljekovitim sredstvima, od kojih su većina ljekovite biljke, koje se mogu svrstati u približno 50 biljnih porodica. Ustanovili smo da se radi o 125 dobro poznatih biljnih vrsta i/ili droga, 13 slabo poznatih ili opsoletnih biljnih lijekova, 11 anorganskih droga i 10 ljekovitih tvari životinjskoga ili ljudskoga podrijetla. Praktičnu stranu rječnika dopunjaju naznake cijena ljekovitih sastojaka, koji su se mogli pribaviti u ljekarnama, za izradbu ljekovitih pripravaka.

Svrha našega izučavanja rječničke građe bila je pokazati koliko je farmakognosijska znanost prodrla u dotičnu narodnu sredinu. Pri tome je težište dano svojevrsnim klasifikacijama rječničke građe i dopunama objašnjenja, posebice o ljekovitosti i terapijskoj primjeni pojedinih biljnih vrsta, s naglaskom na droge još i danas prisutne u suvremenoj terapiji. Ukratko se raspravlja o zastarjelim drogama i nekim tvarima koje se

danas više ne rabe u ljekovite svrhe. Također su navedeni primjeri biljnih droga koje Lalangue ne spominje u svojoj knjizi, iako je njihova ljekovitost u doba sastavljanja toga djela bila ne samo dobro poznata, već i u znatnoj primjeni.

Botanička i farmakognosijska struktura rječničke jedinice

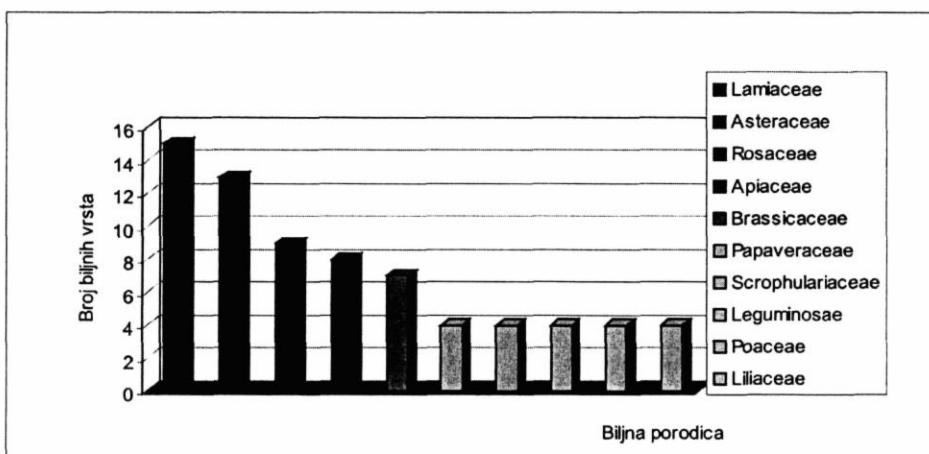
Za stjecanje što boljeg uvida u izgled i sadržaj Lalangueova rječnika, prikazana je i objašnjena botanička i farmakognosijska struktura rječničke jedinice. Za primjer je odabran još i danas dobro poznati i svestrano primjenjivani trputac (*Plantago*) iz skupine biljnih ekspektoransa.

- ← naziv biljke [narodni]
- ↑ botanički opis
- naziv roda [latinski]
- ↓ ime biljke [njemačko]
- ° stanište i nalazište
- ± vrijeme cvatnje i berbe
- " ljekoviti dio [stručno: droga]

Biljna *Materia medica*

Lalangue spominje 138 ljekovitih tvari biljnoga podrijetla koje su uvrštene u tadašnju lječidbenu praksu, a obuhvaćene su s pedesetak biljnih porodica. Grafički prikaz daje podatke o učestalosti pojavljivanja biljnih vrsta u rječničkoj građi. Vidljivo je da su najviše predstavnika dale porodica usnača (*Lamiaceae*) (15) i porodica glavočika (*Asteraceae*) (13), što je sukladno s današnjom primjenom biljnih tvari u liječenju. Velik broj biljnih droga potjecao je također iz porodice *Rosaceae* (9), *Apiaceae* (8) i *Brassicaceae* (7), dok su s po 4 biljke u rječniku predstavljene porodice *Papaveraceae*, *Scrophulariaceae*, *Leguminosae*, *Poaceae* i *Liliaceae* (slika 2).

Slika 2. Učestalost pojavljivanja biljnih vrsta u rječničkoj gradi

Lalangueova lječidbena praksa uključuje i dalnjih četrdesetak porodica s po 1 do 3 predstavnika, pri čemu biljne porodice s jednim predstavnikom dominiraju. Zanimljivo je da su primjerici iz slabo zastupljenih porodica takve biljne vrste koje se mogu i danas primijeniti kao pomoćna ljekovita sredstva (primjerice: maslinovo ulje, hrastova kora, listovi koprive, trpuca, sene, sljeza, lipe i dr.). Biljne porodice s po 1 do 3 predstavnika, koje spominje Lalangue u *Medicini ruralis*, nisu prikazane histogramom zbog njihove velike brojnosti, a male učestalosti biljnih vrsta koje ih zastupaju.

Osim velikog broja biljnih tvari koje i danas imaju vrijednost pomoćnog ljekovitog sredstva, u Lalangueovo vrijeme su bile u primjeni i droge koje su danas opsoletne (primjerice: čičak, bunika, dud, dren, pirika, tratinčica, vratić, mrazovac i dr.). S druge strane, Lalangue ne spominje ljekovite biljke koje su u širokoj primjeni bile još u ranom Srednjem vijeku, npr. matičnjak, rosopas, orah, ljubičicu i dr., a navodi ih *Flos medicinae* iz 1768. godine [4]. Osim toga, u preporučenim Lalangeovim receptima nema konkretnih indikacija za primjenu pojedinih droga, što otežava uvid u tadašnju lječidbenu praksu.

Zdravstvena karakterizacija Lalangueova biljnog skupa

Ovo poglavlje je svojevrstan prikaz liste indikacija s primjerima ljekovita bilja iz tadašnje lječidbene prakse. Uz to smo nastojali povući paralelu s današnjom uporabom ljekovita bilja i prosuditi stupanj suvremenosti Lalangueova djela. Pri tome nam je pomogla indikacijska lista iz knjige Maxa Wichtla *Herbal Drugs and Phytopharmaceuticals*, prema kojoj su ljekovite biljke svrstane u 6 glavnih skupina, s većim ili manjim brojem podskupina [5].

Primjeri iz liste indikacija:

Želučano-crijevni poremećaji

Poticanje teka i probave, stomachici

Biljni predstavnici: borovica · kičica · stolisnik · mažuran · pelin · kadulja · maslačak · timijan · iđirot · kininovac

Spazmolitici, antiflogistici, "digestivi"

Biljni predstavnici: kamilica · stolisnik · kim · paprena metvica · peršin · češnjak

Laksansi

Biljni predstavnici: krkovina · sena · lan · crni sljez

Antidijaroici, adstringensi

Biljni predstavnici: kadulja · hrast · kruška · jabuka

Karminativi

Biljni predstavnici: aniš · kim · komorač · stolisnik · kadulja · iđirot · kamilica · pelin

Kašalj i prehlada

Sekretolitici, sekretomotorici, ekspektoransi

Biljni predstavnici: aniš · komorač · trputac · jaglac · timijan · lipa

Sredstva za ublažavanje i smirivanje kašlja, antitusici

Biljni predstavnici: bijeli sljez · crni sljez · podbjel

Žučne bolesti

Kolagogi, kolekinetici, koleretici

Biljni predstavnici: paprena metvica · maslina · stolisnik · pelin · maslačak · ružmarin · oman

Bolesti bubrega i mokraćnog mjehura

Diuretici, uroantiseptici

Biljni predstavnici: borovica · kopriva · peršin · maslačak · oman · šipak

Bolesti živčanog sustava

Sedativi, "čaj za živce"

Biljni predstavnici: hmelj · gospina trava · divlji mak · pitomi mak · borač

Različite indikacije (interna i eksterna primjena)

Antiflogistici, antireumatici

Biljni predstavnici: arnika · gospina trava · kamilica · gorušica · bundeva · borač · kamfor · žutika

Liječenje rana

Biljni predstavnici: arnika · gospina trava · kamilica · stolisnik · lan · hrast · djetelina

Infekcije grla, adstringensi, antiseptici, sredstva za grgljanje

Biljni predstavnici: arnika · kadulja · kamilica · stolisnik · timijan · čistac

Menstrualne tegobe

Biljni predstavnici: kamilica · stolisnik · oman

Hemostiptici, hemostatici

Biljni predstavnici: rutvica · stolisnik

Srčani tonici, sredstva za pospješenje cirkulacije

Biljni predstavnici: arnika · žutika

Poticanje lučenja mlijeka, galaktagogi

Biljni predstavnici: kim · komorač

Biljni antidijabetici

Biljni predstavnici: kopriva · kadulja · kozja brada

U skupinu biljaka za liječenje ili ublažavanje želučano-crijevnih poremećaja spadaju biljne droge koje potiču tek i probavu, stomachici, spazmolitici, antiflogistici i digestivi, te laksansi, antidijaroici, adstringensi i karminativi. Kao što je vidljivo iz prikaza, radi se o prilično velikoj skupini biljaka s puno predstavnika, kako u Lalangueovo vrijeme, tako i danas.

Za suzbijanje kašla i prehlade primjenjuju se sredstva za olakšavanje iskašljavanja (sekretolitici, sekretomotorici i ekspektoransi), te biljne droge za ublažavanje i smirivanje kašla, dakle, antitusici.

U skupinu kolagoga, kolekkinetika i koleretika spadaju biljke koje se i danas obilno primjenjuju (metvica, stolisnik, pelin, maslačak...), a ublažuju žučne tegobe, dok se kao pomoć u liječenju bubrega i mokraćnog mjehura primjenjuju borovica, kopriva, peršin i dr. iz skupine diuretika i uroantiseptika. Bolesti živčanog sustava, u Lalangueovo vrijeme kao i danas, pomažu liječiti himelj, gospina trava, pitomi i divlji mak te borač.

Najveća indikacijska skupina obuhvaća biljne droge za internu i eksternu primjenu i to antiflogistike, antireumaticke, adstringense, antiseptike, hemostatike, galaktagine, biljne antidijabetike i ostale.

Spomenuti biljni predstavnici primjenjuju se i u suvremenoj fitoterapiji. Time su premoštena dva stoljeća od Lalangueova vremena do danas i očitovana vrijednost i suvremenost tadašnje lječidbene prakse.

Nazivlje ljekovitog bilja u Lalangueovu djelu uspoređeno je s prvim službenim nazivljem u hrvatskoj farmaciji, koje donosi Hrvatsko-slavonski ljekopis iz 1901. godine [6], pri čemu su uočene velike međusobne sličnosti, ali i neke različitosti¹. Također se može ustvrditi da ne postoje znatne razlike u odnosu na nazivlje spomenutih biljaka i droga koje se danas rabi u farmaceutskoj praksi, što ističe stručnost, pa i suvremenost Lalangueova djela.

Zaključak

Zahvaljujući snazi prirodnih lijekova, mnogi primjeri iz Lalangueova biljnog skupa pokazuju izvjesnu prilagodljivost u farmakognozijskom i jezikoslovnom smislu i našem vremenu, čime je premošteno više od 220 godina.

Prikazana istraživanja, kako to obično biva, otvorila su nova pitanja u temi istraživanja rječničke građe Lalangueova djela *Medicina ruralis illiti Vrachtva ladanyzka*. Istraživanja bi se mogla nastaviti u smjeru promatranja biljnih lijekova u odnosu na prethodna botanička i farmakognozijska djela s jedne strane, kao i na djela koja na neki način nasleđuju Lalangueovu rječničku građu.

Izučavanjem djela *Medicina ruralis*, stječe se uvid u širinu Lalangueove predodžbe i prakse liječenja ljekovitim biljem, premda je zbog nepotpunih podataka o preporučenim lijekovima s farmakognozijskoga gledišta više ili manje otežana vjerna rekonstrukcija zdravstveno-prosvjetiteljske i farmaceutsko-lječidbene uloge Lalangueova djela u Hrvatskoj u osamnaestom stoljeću.

SAŽETAK

S farmakognozijskog motrišta izučavano je 28. poglavlje Lalangueove knjige *Medicina ruralis illiti Vrachtva ladanyzka*, tiskane u Varaždinu 1776. godine. Proučavano poglavlje je aneksni botanički rječnik *Od kazitela vrachtveneh trav ovde zadersaneh zkratkem preopominanyem* (*Kazalo ljekovitih trava ovde sadržanih uz kratka objašnjenja*), a predočuje abecedirani popis ljekovita bilja i drugih lijekova, uz oskudna objašnjenja.

Grada za farmakognozijsku studiju obuhvaća 159 ljekovitih sredstava, od kojih su većina ljekovite biljke koje se mogu svrstati u 50 biljnih porodica. Ustanovili smo da se radi o 125 dobro poznatih biljnih vrsta i/ili droga, 13 slabo poznatih ili opsoletnih biljnih lijekova, 11 anorganskih droga i 10 ljekovitih tvari životinjskoga ili ljudskoga podrijetla.

Farmakognozijsko proučavanje botaničke rječničke građe imalo je za svrhu pokazati koliko je farmakognozijska znanost prodrla u dotičnu narodnu sredinu. Težište izučavanja bilo je na svojevrsnim klasifikacijama rječničke građe i dopunama objašnjenja, posebice o ljekovitosti i terapijskoj primjeni pojedinih biljnih vrsta, s naglaskom na droge još i danas prisutne u suvremenoj terapiji. Ukratko se raspravlja o zastarjelim drogama i nekim tvarima koje se danas više ne rabe u ljekovite svrhe. Navedeni su i

primjeri biljnih droga koje Lalangue ne spominje u svojoj knjizi, iako je njihova ljekovitost u doba sastavljanja toga djela bila ne samo dobro poznata, već i u znatnoj primjeni.

Izučavanjem spomenute rječničke građe stječe se uvid u širinu Lalangueove predodžbe i prakse liječenja ljekovitim biljem, premda je zbog nepotpunih podataka o preporučenim lijekovima s farmakognosijskog gledišta više ili manje otežana vjerna rekonstrukcija zdravstveno-prosvjetiteljske i farmaceutsko-lječidbene uloge djela *Medicina ruralis illiti Vrachtva ladanyszka* u Hrvatskoj u osamnaestom stoljeću.

SUMMARY

Pharmacognostical study of the 28th chapter of the Lalangue's book *Medicina ruralis illiti Vrachtva ladanyszka* was performed. This chapter is a botanical dictionary named *Od kazitela vrachtveneh trav ovde zadersaneh zkratkem preopominanyem* (*The register of the herbal remedies presented in the book with short explanations*).

The material for the pharmacognostical study comprised 159 remedies, mostly herbal, which belong to 50 herbal families. We established that there were 125 well known plants and/or drugs, 13 unknown or obsolete herbal drugs, 11 inorganic substances and 10 animal remedies.

The lexical units of the plant dictionary were classified and explained, with certain supplements in therapeutic and pharmacognostical fields. We tried to find out the importance of herbal drugs in Croatian medicine of the 18th century. We also discussed about obsolete drugs as well as about remedies which are in medical use for centuries but somehow they are not mentioned in the Lalangue's book.

After investigation of *Medicina ruralis illiti Vrachtva ladanyszka* we can conclude that Lalangue had a great influence and that he gave a large contribution to the medicine of that time. But also new questions have been opened which lead us to new investigations of Lalangue's work.

BILJEŠKA

¹ Primjerice, *Aniz*, *Sladki Komin* – aniš, slatkij anuš; *Borovicza* – smreka, borovica; *Hražtovo Drevo* – hrast, dub; *Lipovo Drevo* – lipa; *Mak beli, y Cherni* – mak, mak-uspavač; *Meticza* – paprena metva; *Mirha* – mirha; *Pelin* – pelin, akšenac, sasić; *Rozmarin* – ružmarin; *Salfia* – kadulja, slavulja, žalfija; *Szlez beli* – bieli sljez; *Szlez Cherni* – veliki i mali sljez, guščja trava; *Szena* – sena; *Tarak?za* – maslačak, grki dimac itd.

LITERATURA

1. V. Grdinić: *Ilustrirana povijest hrvatskoga ljekarništva. Ljekarništvo na tlu Hrvatske: dokazi*, Nakladni zavod Matice hrvatske, Zagreb, 1997.
2. A. Vrgoč: *Uputa u farmakognoziju*, privatno izdanje, Zagreb, 1931.
3. I. Gostl: *Rječnik lijekova u djelu Ivana Krstitelja Lalanguea Medicina ruralis*, Farm. Glas., 53:6 (1997) 183-197.

4. Cvit likarije (ur. H. Tartalja), prijevod djela *Flos medicinae sive scholae salernitanae de conservanda bona valetudine paecepta metrica*, Zbornik "Kačić", Split 1980.
5. M. Wichtl: *Herbal Drugs and Phytopharmaceuticals*, Medpharm Scientific Publishers, Stuttgart, 1994.
6. Hrvatsko-slavonski ljekopis (*Pharmacopoea Croatico-slavonica*), Drugo izdanje, Hrvatsko-slavonsko-dalmatinska zemaljska vlada, Zagreb 1901.

Primljeno: 2000-4-19